

1940 «Τὸ παιδί μου ἀνῆκεν εἰς τὴν Πατρ.δα
καθ' ὅσον» ΔΔ. Γ. Δεσφύρ - Ζήτω ἡ Ἑλλάς!»

Ἡ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ, 5 Δεῖριου. - Ἡ κοινωμία τῆς πολέως καὶ ἀπὸ ὁλόκληρου τῆς περιφέρειας διατελεῖ ἐν ζωηροτάτῃ συγκινήσει ἀπὸ τὴν ὕπεροχον στάσιν, ἰσασάν Σπαρτιάτιδος, τῆς μητρὸς τοῦ ἡρώικου πεσόντος μονογενεῦς υἱοῦ τῆς ἀρχισμηνίου Σπυρίδωνος Γκατσάτῃ, ἥτις ἀντὶ τῆς ἀναλαβῆς εἰς θρήνον τὴν ὥραν τοῦ πανδημίου μνημοσύνου τελεσθέντος ἐπὶ Σουφλίου παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Ὀργάνωσεως Νεολαίας εἰς τῆς ὁποίας τάς τάξεις ἀνήκει, τὴν στιγμήν καθ' ἣν ὁ κλῆρος ἔψαλλον αἰωνία ἡ μνήμη, ἀνεφώνησε :

ΑΙ ΣΥΖΥΓΟΙ ΤΩΝ ΕΥΖΩΝΩΝ ΜΑΣ

Ἡ σύζυγος τοῦ εὐζώνου τραυματίου ὑπαλλήλου τῆς Ἀγορ-
τῆς Τραπεζῆς Ἀθαν. Καταπατώνη ἐξ Εὐπαλίου Δωριόσι, ἀπαν-
τάσα ἐξ τῆ) μα τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἀγορικῆς Τραπεζῆς κ.
Ἄνδρ. Λαμπροπούλου, ἐπισκεφθέντος τὸν ἐν λόγῳ τραυματίαν εἰς
τὸ νοσοκομεῖον Ἀρσακείου καὶ εἰδοποιήσαντος τὴν οἰκογένειάν
του, ἐπληρώφρασε τὰ ἑξῆς:

«Τηλεγράφημά σας ἐλήφθη. Εὐχαριστῶ. Τραυματισμός σου ζύγου μου ἀποτελεῖ οἰκογενειακὴν τιμὴν. Ζήτω ἡ Ἑλλάς.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗ». Τὸν ἀνωτέρω τραυματίαν ὡς καὶ τὸν ἐπίσης ὑπάλληλον ΑΤΕ Παπαδόπουλον τραυματίαν, νοσηλεύομενον εἰς τὸ ἴδιον νοσοκομεῖον, ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς προήγαγε κατ' ἐκλογὴν.

Τὴν προαγωγὴν ἀνεκοίνωσε πρὸς αὐτοὺς ἡ ἑξ' ἀντιτέρων ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς ἐπιτροπὴ πρὸς διευκοῦναι τὴν στρατευθέντων ὑπαλλήλων μεταβάσῃ χθές εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπ' εὐκαιρίᾳ προσέφερε τοιγάρκα καὶ γλυκὰ εἰς ὅσους τοὺς τραυματίας τῶν θαλάμων ὅπου διαμένουν οἱ δύο τραυματῆται τῆς Τραπεζῆς.

Ο Σπύρος Σύν. Κορδατζής εν Λαμία
 έγραψε εν 18-Αυγούστου 1919. Ο
 πατριάρχης Σύνειν, Αθηνών - διαφω-
 ποτάς τῷ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως
 ἐν ἑνὶ ἀπομνημονεύματι, ὡς ἡμεῖς
 ἐν τῇ ἐκείνῃ προσηνείᾳ, ἔ-
 γρηται. Μακάριον, δὲ ἐν τῷ
 φέροντι ἡ ἐκδοτικὴ ἑνὸς Ἀγγέλου
 ἐπεμνήσθησαν ἐφαρμολύμεν ἐν
 ἀναφορῇ τῷ Σπύρῳ, ὅπως εἴς τὰ
 Γενναῖα καὶ ἐξῆς, ἀνεγέρῃς ἐκ
 τῆς Συνοδικῆς, ἐν ἀνάθεσιν
 ἀνεγέρῃς χαρὰς ἐκείνῃ, ἐν ἑνὶ
 φημιόλογον πρὸς τοὺς χριστοὺς
 ποιεῖν ἐν ἑνὶ ἐκείνῃ ἐν
 παρρησίᾳ.

Οὗτε διὰ τὸν προμαρτυρούμενον
τῆς εὐαγγελίας μας ἥρως οὐτε διὰ
τὸν γένειον αὐτοῦ καὶ τοὺς ἰδοῦντας αὐ-
τὸν ἵππους καὶ ὑπάρχει ὀλίγη
ἀμοιβή. Μόνος ὁ στήσαντος τῆς
δοξαῖς εἶναι δύναται να γίνῃ δεκτὸς
ἀπὸ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς αὖθις ἐλαχί-
στη τῆς ἱερᾶς τῶν θυσιαῶν ἀμοιβῆς.
Τούτο, ὅμως, δὲν ἐμποδίζει τὸ Κρά-
τος να ἐκπληρώσῃ τὰς υποχρεώσεις
τοῦ πρὸς τοὺς ἥρως καὶ τοὺς ἀπο-
φανισμένους ἰδοῦντας τῶν. Θεωροῦμεν
συνεπῶς ἀναγκαῖον να προβῶμεν
δημοσίᾳ εἰς τὴν διαπίστωσιν τοῦ γε-
νομένου ὅτι αἱ συντάξεις πρὸς τὰ
θεμὰτα τοῦ παρόντος πολέμου ἀπο-
φειστικῶν πνεύμα ἀξία ἐξέσπασεν.
Παράδειγμα ἡ περίπτωσης τῆς γε-
νίας Μητροῦ καὶ Σουλῆ. Εὐθὺς
τὸν ἀναγκάσθη τῆς τραγικῆς ἀ-
πέλευστος τοῦ τέκνου τῆς, τοῦ ἡρώ-
ς πόντος ἀρχιμηνίου Γκοβαν-
τῆ, ἐσπᾶλη καὶ τοῦ συνταξιοδοτικῶν
βιβλίου καὶ τοῦ ἐντάλμα τῆς συν-
τάξεως τῆς Μητροῦ. Αἱ ὑπηρεσίαι
τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀ-
ποσταί ἐνεργούν ὡς εἰς πάσας
τὰς θύσεις περιπτώσεων καὶ ἐπέμπε-
ται τυχόν ἀντικείμενα εἰς αὐτὰς ἐ-
πιβαίνου.

• Ο μέγας σιωπηλός

“Ολοι ὤμλησαν διὰ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὰ πελώρια κατορθώματά της, διὰ τὸ πνεῦμα τῆς θείας ποῦ κυριαρχεῖ εἰς τὴν ἑλληνικὴν στρατιωτὴν διὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐνότητος καὶ τῆς στενῆς ἀλληλεγγύης, ποῦ κατευθύνει τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος. Ὅλοι τὴν εἶδον ὁμοῦς τὴν Ἑλλάδα ὡς ξένοι καὶ ὡς θαυμαστά. Καὶ οἱ διδοῦσαν ὡς παρατηρηταί. Οἱ πάντες ἐξύμνησαν τὴν νίκη. Καὶ μόνον ὁ Πατέρας τῆς Νίκης, σκυμμένος καὶ συγκεντρωμένος ἐπάνω εἰς τὸν χάρτην τῆς Ἑλλάδος παλαιῶς ὠλεῖ, ἐργάζεται ἀδοκίμως.

Ἐξήκοντα πέντε ἡμέρες πλέ-
μου, ἑκατὸν τριάκοντα ἡμέρες
διὰ τὸν Ἰωάννην Μεταξῶν, τὸν
ἐδρον πάντοτε σκεπτόμενον, δι-
ευθυνόμενον, παρακολουθεῖντα,
μαχομένην, Πρώτον Στρατιῶ-
την, καὶ εἰς δύο μέρητα. Μόν-
ον δοάσεις ἡ νίκη ἔσπερε τῇ Ἐλ-
ληνικῇ ὄπλῃ, ἐσκόπηον τὸ κεφάλι
τοῦ διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ θεάθερα
καὶ νὰ ἀφήσῃ τὴν συγκίνησιν του
νὰ ἑστιάσῃ σὺ δὴ δάκρυα γα-
ρᾶς. Τὸν εἶδαμεν ὅταν ἀνιγνέλῃ
ἡ κατάλψις τῆς Κορυθῆς, νὰ
παρακολουθῇ τὸ ἄλλοσφοδρὸν ἀ-
πὸ γαρᾶν πῆλθος, μέρσα ἀπὸ
τῆς αἰμῆς τοῦ Στρατιωτοῦ, ἀθέατον
ἀπὸ τὸν κόρμον καὶ μὲ τὰ μάτια
κατακόκκινα. Τὸν παρακολουθεῖ-
σασκεν κατόπιν νὰ ἀποσφύρειται
συγκεντρώμενος ὅταν ἀνέγερται
τὸ τηλεγράφημα τῆς εἰσόδου τῶν
Ἑλλήνων στρατευμάτων εἰς τὸ
Ἀργυροκάστρον. Τὸν εἶδαμεν νὰ
κλαίῃ διὰ πρόπριν φανερὸν ὅταν ἀ-
πὸ τοῦ Σουλτὰν πᾶν τὸ πρῶ-
τον τηλεγράφημα τῆς χαροκαμέ-
νης υπέρτας... ποὺ ἀσπννέλλει
τὸν θάνατον τοῦ παιδιοῦ τῆς, μὲ
ἐνα ὅτι τέλος «ἔζητῃ ἡ Πατρις!..»
Καὶ τὸν ἀντικρύσαμεν λαιμώοντα
ἀπὸ γαρᾶς εἰς τὶς νίκας τοῦ Πό-
γραβετος καὶ τῶν Ἁγίων Σαράν-
τα, διὰ ὀλίγα λεπτά καὶ κατόπιν
ἡ ἐρρωσία.

(analogi)

